

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Fidzińska - Juszcak
Sędziowie:	SSA Iwona Łuka-Klisch (spr.) SSA Feliksa Wilk
Protokolant:	st.sekr.sąd. Elżbieta Bałaban

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **A. B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.

o składki

na skutek zażalenia organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K.

na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział VII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 14 maja 2013 r. sygn. akt VII U 1448/12

p o s t a n a w i a :

o d d a l i ć zażalenie.

Sygn. akt III AUz 129/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VII Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z odwołania **A. B.** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z dnia 27 czerwca 2012 r. o składki, w punkcie I. umorzył postępowanie, zaś w punkcie II. nie obciążył **A. B.** kosztami postępowania.

W uzasadnieniu punktu II. rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy podał, że nie obciążył wnioskodawcy kosztami postępowania stosownie do treści art. 102 k.p.c. mając na uwadze całokształt okoliczności, a w szczególności sytuację majątkową wnioskodawcy. Okoliczność, że niniejsze postępowanie zostało wywołane z uwagi na fakt, iż wnioskodawca pozostawał w błędnym przekonaniu, utwierdzonym przez obsługujące go biuro księgowo o prawidłowości swoich zarzutów, które w rzeczywistości dotyczyły wcześniejszej, prawomocnej już decyzji. W ocenie Sądu zaistniał zatem szczególnie uzasadniony przypadek pozwalający na nie obciążanie strony odwołującej kosztami zastępstwa procesowego..

Zażalenie na punkt II. powyższego orzeczenia wywiódł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K., zarzucając uchybienia procesowe wynikające z art. 102 k.p.c. mające wpływ na wynik sprawy i wniósł o jego zmianę poprzez zasądzenie od wnioskodawcy na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3 600,00 zł.

Skarżący zarzucił naruszenie art. 102 k.p.c., wywodząc przy tym, że bezzasadnie Sąd pierwszej instancji uznał, że w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek zastosowania wyjątku od zasady odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik sprawy. Zdaniem skarżącego, Sąd Okręgowy rażąco naruszył prawo, ponieważ naruszenie to dotyczy zasad prawa. Ustalenie Sądu, że wszczęcie niniejszej sprawy było wynikiem błędnego stwierdzenia wnioskodawcy przez biuro rachunkowe o słuszności jego zarzutów, nie może skutkować zwolnieniem go z odpowiedzialności za przegranie sprawy. I to nie tylko dlatego, że błąd profesjonalnego biura obsługującego wnioskodawcę nie jest przypadkiem szczególnie uzasadnionym w rozumieniu powołanego przepisu art. 102 k.p.c., ale takie działanie psuje porządek prawny; zawiniło biuro, ale skutek ponosi organ rentowy, który merytorycznie i lojalnie przedstawił istotę sporu w odpowiedzi na odwołanie.

Sąd Apelacyjny w Krakowie zważył co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne..

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że wobec ustalenia sytuacji majątkowej i rodzinnej wnioskodawcy, trafnie Sąd pierwszej instancji przyjął, że w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w niniejszej sprawie winien mieć zastosowanie art. 102 k.p.c., bowiem istotne znaczenie dla możliwości jego zastosowania ma ocena zachowania się stron z punktu widzenia zasad współzycia społecznego, przy uwzględnieniu okoliczności związanych z samym przebiegiem procesu, jak i leżących na zewnątrz. Podstawą do takiej oceny może być w szczególności sytuacja poza procesowa strony (stan majątkowy, szczególna sytuacja zdrowotna i życiowa) oraz zachowanie się strony w procesie, z tym, że w tym przypadku decyduje sposób prowadzenia procesu przez stronę (por. np. post. Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2013 r., I CZ 128/12 – LEX nr. 1293687, post. Z Ania 15 czerwca 2011 r., V CZ 23/11 – nie publ., czy też post. Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 stycznia 2013 r., I ACa 697/12 – LEX nr. 1281107).

W przedmiotowym postępowaniu, na co zwrócił uwagę Sąd Okręgowy, wnioskodawca A. B. od początku jego trwania wykazywał pewną nieporadność w prowadzeniu własnej sprawy i bazował na stanowisku przedstawionym mu przez prowadzące jego sprawy biuro rachunkowe, a nadto na terminie ostatniej rozprawy przedstawił swą trudną sytuację materialną i rodzinną.

Niezależnie od powyższego, zwrócić uwagę należy, iż przepis art. 109 § 2 k.p.c. statuuje, że przy ustalaniu kosztów poniesionych przez pełnomocnika, będącego adwokatem lub radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym – bierze się pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności przez niego podjęte w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Uwzględnia się także celowość poniesionych kosztów oraz niezbędność ich poniesienia ze względu na charakter sprawy. Właściwy jest przy tym nie nakład pracy włożony przez pełnomocnika, ale tylko taki, który został rzeczywiście poniesiony i jednocześnie był niezbędny. Oznacza to, że w zasadzie wysokość kosztów przyznawanych stronie powinna odpowiadać wysokości kosztów rzeczywiście poniesionych i odzwierciedlonych w spisie (por. np. post. Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 października 2012 r., I ACZ 1705/12 – LEX nr. 1223396).

Jak wynika z analizy akt niniejszej sprawy, organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie oraz w toku całego postępowania ograniczył się do powtórzenia motywów zaskarżonej decyzji oraz żądania oddalenia odwołania oraz zasądzenia kosztów postępowania. Wbrew zatem stanowisku skarżącego należało zatem uznać, że Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się niewłaściwego zastosowania art. 102 k.p.c. wskutek nieobciążania wnioskodawcy przegrywającego spór kosztami postępowania na podstawie powołanego przepisu. Sposób skorzystania z przepisu art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym Sądu orzekającego i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępianie, a jeśli tak to, w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór (por. np. postanowienie Sądu najwyższego z dnia

1 grudnia 2011 r., I CZ 26/11 – nie publ.). Ponadto, skarżący pełnomocnik organu rentowego nie przedłożył spisu poniesionych niniejszym postępowaniem kosztów, a jego aktywność w postępowaniu ograniczyła się wyłącznie do złożenia dwuzdaniowej odpowiedzi na odwołanie, albowiem w rozprawach nie uczestniczył, co pozwala na konstatację, że rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji jest prawidłowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny podzielając pogląd Sądu Najwyższego zawarty w postanowieniu z dnia 12 października 2012 r., IV CZ 69/12 (LEX nr. 1232622), nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, oddalił je na zasadzie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.